

Nr 55.

Av herr **Räf**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utredning och förslag i syfte att vissa allmänna val må förrättas å vardagar.

Uti ett av ärkebiskop Ekman, prins Bernadotte, general Rappe, lektor Waldenström m. fl. representanter för olika kristliga intressen och föreningar undertecknat upprop, dagtecknat »i juni 1912», ställdes »en allvarlig och varm vädjan till alla, som inse söndagshelgdens och söndagsvilans betydelse att genom instämmande» i en samma upprop åtföljande till Konungen ställd underdånig petition »avgiva en bestämd meningsyttring i denna behjärtansvärda fråga». I uppropet heter det vidare att »anslutning till petitionen kan ske så väl från stämmor och möten av olika slag som ock från enskilda personer» samt att »de underskrivna petitionslistorna torde före den 1 oktober insändas till» i uppropet angivna adresser.

Oaktat tiden för petitionslistornas kringvändande och undertecknande sålunda var jämförelsevis kort, blev petitionen likväl undertecknad av icke mindre än 80,717 till myndig ålder komna svenska män och kvinnor. Dessutom uppgick deras antal, som å möten eller kyrko- och skolrådssammanträden beslutade uttala anslutning till petitionen, till 69,150 personer. I ett stort antal fall har de beslutades numerär dock icke angivits. Samtliga möten, som anslutit sig, äro till antalet 407. Bland dessa kunna särskilt framhållas den elvte Allmänna Svensk-Lutherska Prästkonferensen, Göteborgs stifts prästerskap, Kyrkliga stiftsmötet i Karlstad, Svenska bibelsällskapet, Allmänna svenska prästföreningen samt Allmänna Svenska prästföreningens sociala utskott, Evangeliska Fosterlandsstiftelsen, Svenska Missionsförbundet, Uppsala kristliga studentförbund, Göteborgs kristliga studentförbund, Förbundet mellan Sveriges Kristliga Föreningar av Unge Män,

Kristliga Föreningen av Unga Kvinnor, Svenska Folkskolans Vänner, De Ungas förbund för kristligt arbete m. fl.

Denna underdåniga petition överlämnades av en därtill utsedd deputation till Kungl. Maj:t den 25 februari 1913.

Så långt jag kunnat finna, har den sedermera icke föranlett någon åtgärd.

Med anledning av allt detta, och då jag anser saken vara av den största vikt för vår nation, tager jag mig härmed friheten värdsamt anhålla,

att Riksdagen behagade besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa det Kungl. Maj:t tacktes ur såväl synpunkten av söndagens religiösa helgd och ställning såsom vilodag som ock i samvetsfrihetens intresse låta utredning verkställas i syfte att särskilt valen till Andra kammaren och till landstingen må för rättas på vardagar, vilka för sådant ändamål, i den mån det erfordras, böra göras arbetsfria, samt för Riksdagen framlägga de förslag som kunna finnas därför erforderliga.

Stockholm den 15 januari 1914.

E. Räf.